Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CII. No. 172. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, SEPTEMBER 12, 1995. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 12-го ВЕРЕСНЯ 1995 р. Ч. 172. РІК CII.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ РОЗГЛЯНУВ НОВУ ПРОГРАМУ УРЯДУ

Київ (УНІАР). — Тут у середу, 6-го вересня, під головуванням прем'єр-міністра України Євгена Марчука відбулось засідання Кабінету Міністрів, на якому розглянено програму дій нового Уряду. Випрацювано її згідно з конституційним договором між Верховною Радою та Президентом України, і, по суті, ця програма є конкретизацією основних положень економічної політики Президента, проголошеної в жовтні 1994 року і розвинутої в доповіді у квітні ц.р. та в останніх його виступах.

Доповідь щодо основних розділів і спрямованости програми в цілому зробив віцепрем'єр-міністер України Роман Шпек. За його словами, однією з головних причин появи цього документу є наявність в Україні передумов для початку нового етапу економічної реформи, і проєкт програми розроблений саме з урахуванням цієї особливости поточного моменту.

Передбачається, що в другій половині вересня програму Уряду буде подано на затвердження Верховній Раді України.

ПІДСУМОВАНО ПРАЦЮ МІНІСТЕРСТВА ЗАКОРДОННИХ СПРАВ

Київ (УНІАР). — Тут у середу, 6-го вересня, міністер закордонних справ України Геннадій Удовенко дав пресконференцію, у ході якої поінформував журналістів про працю впродовж останнього року, а також про основні події минулого тижня і найважливіші події у найближчому майбутньому.

Основними здобутками Г. Удовенко вважає приєднання України до договору про нерозповсюдження ядерної зброї, курс Президента Кучми на запровадження економічних реформ і активні кроки України щодо вступу до Ради Европи. „Членство у цій організації означає, що Україна дійсно стоїть на шляху перетворень, цілі яких — забезпечити права і свободи людини", — зазначив Удовенко.

Міністер відзначив також активізацію зв'язків з НАТО: 14-го вересня у Брюсселі відбудеться презентація української програми „Партнерство для миру".

18-го жовтня відбудуться урочистості у приміщенні Оперного театру з нагоди 50-річчя ООН. До речі, Г. Удовенко був останнім постійним представником совєтської України і першим постійним представником незалежної України у цій організації.

(Закінчення на стор. 4)

Б. ЄЛЬЦИН ПОГРОЖУЄ ЕВРОПІ „СТОРІЧНОЮ ВІЙНОЮ"

Москва. — У четвер, 7-го вересня, в російській столиці відбулася зустріч президента Бориса Єльцина з головою Ради Европейського союзу, прем'єр-міністром Еспанії Феліпе Гонзалєзом і головою Европейської комісії Жаком Сантером.

Російський президент в дуже гострій формі висловився з приводу того, нібито Захід „свідомо ігнорує думку Росії при випрацюванні концепції загальноевропейської безпеки".

Особливе обурення російського керівника викликали летунські атаки НАТО проти військових укріплень боснійських сербів. „Коли наступають мусулмани, то ніяких санкцій щодо них не запроваджується, наступає Хорватія — те саме, а коли мова йде про боснійських сербів, то НАТО починає бомбардування",— сказав Б. Єльцин.

Після зустрічі президент Б. Єльцин сказав у розмові з журналістами, що наставлення Росії щодо балканської кризи залишається незмінним. Він підкреслив, що „НАТО не має політичного мандату вдаватися до збройної сили. Справа може дійти до адекватних дій Росії. Військовою силою конфлікт не вдасться розв'язати, інакше почнеться сторічна війна й вона охопить всю Европу".

УЧАСНИКИ БОСНІЙСЬКОГО КОНФЛІКТУ ПРИЙШЛИ ДО ЗГОДИ

Женева. — Міністри закордонних справ Боснії, Союзної республіки Югославії і Хорватії минулого тижня зібралися в Женеві, щоб спробувати спільними зусиллями покласти край чотирирічній югославській війні.

Переговори відбувалися в женевській місії ЗСА при участі п'яти країн так званої „контактної групи". З'єднані Стейти Америки представляв дорадник державного секретаря Ричард Голбрук.

Як відомо, ворогуючі сторони не сідали за стіл переговорів вже понад два роки. Від Сербської республіки Югославії прибула делеґація у складі віцепрезидента Ніколи Колевіча і міністра закордонних справ Алєкси Буха.

Напередодні зустрічі хорватський міністер закордонних справ Мате Граніч сказав у розмові з журналістами, що його сторона хотіла б обговорити проблему Східної Славонії, в окупації якої Хорватія звинувачує Београд.

Учасникам переговорів вдалося узгодити декілька важливих принципів майбутнього конституційного устрою Боснії. Передбачено, що республіка буде єдиною державою, до складу якої входитимуть два рівноправні територіяльні утворення — серб-

(Закінчення на стор. 4)

Вшанували пам'ять В. Стуса

Київ (Р. Р.). — Тут 4-5-го вересня відбулися вечори вшанування пам'яті видатного сина України, поета Василя Стуса. Заходи були присвячені 10-ій річниці з дня його смерти у совєтських концтаборах.

Державний Музей Літератури, як і кожного року, влаштував вечір спогадів про видатного поета і мужню людину — борця за щастя і волю України. Не зломили його ні тюрми, ні концтабори з їх жорстоким режимом.

Літературний вечір відбувся 5-го вересня в Українському Домі, де прозвучали поезії В. Стуса, з усім його болем, прозорливістю і передбачливістю з його великою любов'ю до рідного краю.

Д. Кавфман радить приспішити реформи

Київ (УНІАР). — Чи є суперечність між поборенням інфляції та підвищенням виробництва? Цього та інших питань стосувалася 8-го вересня доповідь голови Світового банку в Україні Даніеля Кавфмана.

Дослідники Світового банку дійшли до висновку, що максимально допустимий рівень інфляції має складати 20 відсотків на рік або 1.5 відсотків на місяць.

Для порівняння було взято країни колишнього СССР та Східної Европи, що належали до соціялістичного табору. За аналізою Світового банку Україна пасе задніх щодо трансформування економіки в ринкову.

Україна повільно і непослідовно впроваджує реформи. Навіть серед 15 країн колишнього СССР вона займає 13-те місце за рівнем інфляції за останній рік і справжнім ростом валового внутрішнього продукту. Виміри лібералізації економіки показують, що в Україні потрібно продовжувати лібералізацію цін, зовнішньої і внутрішньої торгівлі.

За словами Д. Кавфмана „світовий досвід свідчить, що на восьмий-дев'ятий місяць зростає політичний тиск проти реформ. „Втома від реформ" з'являється як у населення, так і в тих, хто ці реформи впроваджує. Тому тепер головне — саме продовжувати реформи".

На думку Д. Кавфмана, необхідна сильніша політика переміни економіки, щоб витримати до кінця впровадження цих реформ. Найбільшим же грабунком є „інфляційний податок", коли за інфляцію зрештою розраховується населення.

Готують працівників суспільної служби

Київ (Р. Р.). — Тут у понеділок, 4-го вересня в Національному Університеті „Києво-Могилянська Академія" відкрито школу суспільної служби, яка діятиме в рамках міжнародного проєкту „Впровадження вищої освіти в галузі суспільної праці в Україні".

Проєкт фінансує міжнародна програма „Темпус", він діятиме кілька років і в ньому беруть участь науковці з України, Великобританії та Португалії. Школа має забезпечити потреби України у фахівцях суспільної служби та підготувати викладачів з цих дисциплін. На перший дворічний курс прийнято 60 слухачів та 30 викладачів, з них 24 чужинці. Навчання покищо безплатне.

„Фільммаркет" протестує проти піратського показу фільму

Київ (Р. Р.). — Міжнародна корпорація „Фільммаркет" звернулася до Генеральної прокуратури України з вимогою зупинити піратський показ в Україні російського фільму „Ширлі-Мирлі".

На пресовій конференції 4-го вересня генеральний директор корпорації Людмила Горделадзе сказала, що піратський показ фільму провадиться у Криму, Миколаївській області і Білій Церкві.

Згідно з угодою з „Мосфільмом" корпорація „Фільммаркет" має ексклюзивне право на показ цього фільму в Україні й почнеться він 15-го вересня в кількох українських містах. Під час праці над фільмом начебто хтось викрав чорновий матеріял і змонтував з нього фільм для піратського показу.

В Україні вироблятимуть новий танк

Харків (УНІАР). — Для початку виробництва нового українського танку Т-84 необхідно близько 3 тлн. карбованців. Таку думку висловив заступник головного інженера об'єднання ім. Малишева Валентин Соболь.

Прем'єр-міністер України Євген Марчук ще під час візити до Харкова повідомив, що постановою Кабінету Міністрів України ВО ім. Малишева надано 1 тлн. карбованців на виробництво спеціяльної продукції для переозброєння української армії. Замовлення від Міністерства Оборони підприємство вже одержало. На те, щоб запустити конвеєр, потрібно близько року.

На думку В. Соболя, при теперішніх темпах будівництва танків для перевіннування української армії треба не менше 10 років.

В Україні

На Київщині є 14 дефіцитних банків

КИЇВ. — Тут 5-го вересня газета „Фінансова Україна" надрукувала дані Національного Банку України, згідно з якими у Києві та області є 14 дефіцитних банків. Серед них: „Інко", „Відродження", „Будмбанк", „Києво-Печерський", „Меблібанк", „Центрально-Европейський", „Антарес", „Торгово-промисловий банк", „Конкордія", „Фермерський земельний банк", „Бонус-банк", „Укркомунбанк", „Едланд" і „Альянс-кредит банк".

Найстійкішою валютою є патрони

ДОНЕЦЬКЕ. — Тут затримано трьох військовослужбовців, у яких вилучено близько 1,000 патронів для автоматів і 200 для пістоля. Старший лейтенант Харківського Військового Університету заборгував велику суму валюти. От і вирішив розплатитися патронами. Двох затримано на автобусовій станції, а третього у власному помешканні. Попереднім слідством встановлено, що на складі боєприпасів було 18,500 незареєстрованих патронів, які можна було легко перепродувати. Військова контррозвідка розглянула справу. Про це повідомив прес-центр Служби Безпеки України.

Одеські будні

ОДЕСА. — Чорноморське пароплавство заборгувало своїм працівникам 600 блн. карбованців невиплаченої заробітньої платні. Стомлені та зневажені моряки різного віку і різних ранг приходять раненько до адміністративного приміщення, щоб зайняти черґу. Якщо гроші привезуть, то їх отримають лише ті, хто прийшов раніше. Коли бонків з грошима під'їхав, люди з надією щільно притиснулися до дверей. Адже вони чекали цього дня не один місяць. І тоді прозвучав вистріл. В такий спосіб охоронник автомобіля вирішив відтіснити натовп від дверей. Обійшлося без жертв, а грошей вистачило лише для третини тих, хто стояв у черзі. Стрілянина в Одесі не новина. За останні півтора місяця тут побито пресаташе Сергія Осташка, вчинено напад із застосуванням сльозогінного газу на журналістку Олену Войтенко, побито заступника директора Департаменту морського і річкового транспорту Сергія Нікуліна. Його били посеред дня перед Департаментом, у якому є власна охорона. Однак ніхто не втрутився.

Митники заробляють собі валюту

ЛЬВІВ. — На Мостиській митниці затримано одеського підприємця Леоніда Б., який намагався вивезти незадекльовану валюту 8,000 дол. у парасольці. Один урядовець з Харкова заховав валюту в куску сала. Три громадяни із Севастополя засунули пачку грошей в банку із солідолом. В результаті, їхня туристична поїздка не відбулася, усіх заарештовано за контрабанду валюти. В такий спосіб, на підставі успадкованих від СССР драконівських законів, громадян позбавляють їх останніх заощаджень і самих відправляють в тюрми, а тих, які переправляють в закордонні банки мільйони долярів, не чіпають.

Конфлікт між церквами

ЛЬВІВ. — У селі Черпиляв Яворівського району суд присудив передати Українській Греко-Католицькій Церкві храм, що раніше належав Українській Автокефальній Православній Церкві. На знак протесту, православні застрайкували і не пішли на фарму дійти корів. Крім того, вони надавали стусанів голові Сільської Ради за те, що не став на захист їхньої церкви.

Пригода в готелі „Хрещатик"

КИЇВ. — Готель „Хрещатик" має славу найкращого. Тут, мовляв, є все, чого душа забажає, а на самій горі навіть капличка є, де можна молитися. Правда, коштує там одна ніч 300 дол. Такими вигодами вирішив скористатися один американський підприємець. Щоб відпочинок відповідав платні, він запросив двох гарненьких дівчаток „на каву". А вранці заявив черговим, що в нього зникло 70,000 дол. Коли ж його попросили показати митну декларацію, яка підтвердила б, що таку суму він привіз зі собою, то він промовчав, а відтак виїхав з готелю без претенсій і з посмішкою. А черговї готелю вважають, що ніхто його не обкрадав, бо, мовляв, звідки ж у такого старенького можуть взятися такі великі гроші.

П. Мовчан критикує русифікацію в школах

КИЇВ. — 4-го вересня всеукраїнське Товариство „Просвіта" ухвалило заяву, в якій вимагає від Головного управління освіти Києва перевірити ситуацію у міській середній школі ч. 214, де відкрито чотири „українські кляси з російською мовою навчання". „Добре розуміючи, що відкрите неможливо зупинити процес повернення народу до власних традицій і національної культури, сучасні манкурти намагаються досягти свого підступними методами", — сказано в заяві Товариства „Просвіта". На думку голови Товариства „Просвіта", народного депутата України Павла Мовчана: „Ще якось можна зрозуміти 'украинскую газету для читающих на русском языке', але як таке можна поєднати в галузі освіти?"

В Україні буде єдиний тарифний кодекс

КИЇВ. — Пресова служба Кабінету Міністрів повідомила, що представники ряду міністерств працюють над випрацюванням єдиного тарифного кодексу, який є необхідною складовою частиною в ході приєднання України до Генерального акту тарифів і торгівлі (ГАТТ). Кодекс має бути узгоджений з таруфною системою ГАТТ і це дасть змогу Україні не сплачувати ввізне мито і уникнути квотування та ліцензування з боку інших держав.

...І ЗАБИЛИСЯ СЕРЦЯ В ТАКТ З МУЗИКОЮ НЕЗАЛЕЖНОЇ УКРАЇНИ

Закриття літнього сезону на Союзівці

Союзівка (Г. Колесса). — Безліччю імпрез, урочисто і гідно завершилася 42-ий літньо-відпочинковий сезон оселя Українського Народного Союзу. Соняшна погода, освіжена подихом недалекої вже осени, додала краси трьом дням довгого вікенду Дня Праці, і не хотілося вірити, що літо підходить до кінця.

Центральною подією серед мистецьких імпрез тих днів стали виступи Українських Молодіжних Ансамблів з Торонто під мистецьким керівництвом і диригентурою Василя Кардаша. Це було щось інакшого, незвичного і несподіваного, але разом із тим піднесено-одухотвореного — марш із прапорами під звуки барабанів та духових інструментів через щілу Союзівку аж до залі „Веселка", — здавалося, відлуння пішло по усіх Кет-

(Закінчення на стор. 3)

Хорунжі Українських Молодіжних Ансамблів маршують алеями Союзівки.

В АМЕРИЦІ

ОРАТОРСЬКЕ МИСТЕЦТВО, виявляється, не тільки не перестарілo в добу електронних зв'язків, а й здатне приносити вмілим промовцям неабиякі прибутки. Рекордсменом у цій галузі вважається Гарві МекКей, підприємець та автор гучної книжки "Як купатися з акулами і не бути ними з'їдженим", присвяченої маркетінґу та власному підприємницькому досвідові. Щороку він виголошує близько 50 промов на різноманітних бизнесових зібраннях, отримуючи за кожну щонайменше 50,000 дол. Дещо менші прибутки від виступів має колишній прем'єр-міністер Великобританії Марґарет Тачер: вона виголошує за рік не більше шести промов, однак бере за кожну до 100,000 дол. До особливо успішних промовців належать також колишній начальник штабу Колін Повелл, колишній президент Джордж Буш та колишній державний секретар Генрі Кіссінджер. Виступи кожного з них коштують понад 50,000 дол.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ невеликою більшістю — 213 голосів проти 210 — вирішила збільшити ескадрилью важких бомбардувальників типу Бі-2 ще на два літаки всупереч побажанням самого Пентагону, який вважає, що й двадцяти замовлених раніше літаків, вартістю 44,4 блн. дол., цілком достатньо. Це взагалі рідкісний випадок, коли Департамент оборони отримує від Конгресу більше, ніж просить: 244-більйоновий бюджет Пентагону на наступний фінансовий рік зросте таким чином ще на 493 млн. дол.

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ РОСІЇ Боріс Єльцин односторонньо відмовився від продовження санкцій проти федеративної республіки Югославії, до складу якої тепер входять тільки Сербія і Чорногорія. Цим кроком Росія продемонструвала протест проти бомбардування летунством НАТО військових укріплень боснійських сербів. Спеціяльний указ президента Б. Єльцина має силу закону і створює „правні основи для надання гуманітарної допомоги Союзній республіці Югославії у зв'язку з масовим порушенням прав людини і сербського народу в республіці Хорватія". Указ дозволяє „всім російським юридичним особам і підприємцям" експортувати в Сербію і Чорногорію „товари гуманітарного і медичного призначення, харчі, паливо і будь-які матеріяли".

ПЕРЕГОВОРИ в афганському місті Кандагар між російською делегацією і представниками руху афганських муджагедінів „Талібан" щодо звільнення захоплених у полон російських летунів закінчилися неуспіхом. Росіяни залишили Кандагар після того, як лідери „Талібану" висунули вимогу, щоб Москва передала для них точні інформації про 60,000 афганців, які пропали безвісти під час совєтської окупації Афганістану. Муджагедини певні, що більшість названої кількости росіяни вивезли до Совєтського Союзу. „Талібан" також наполягає, щоб російська сторона офіційно ствердила, що припинить втручання у внутрішній афганський конфлікт.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.
Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Президентські можливості Роберта Дола

Як відомо, американці заздалегідь приготовляються до передвиборчих кампаній, а вже згодом і до самих виборів. До президентських виборів у 1996 році обидві політичні партії почали промощувати шлях своїм кандидатам вийнятково вчасно. Демократи хоча й не надто задоволені рішенням президента Билла Клінтона знову кандидувати, все ж таки зуміли затримати досі партійну солідарність і покищо не мають іншого кандидата. Натомість республіканці, відчуваючи загальне невдоволення з дотеперішнього урядування Б. Клінтона, його нерішучости, зокрема коли йдеться про закордонну політику та не надто великі успіхи його внутрішньої політики, вийшли з кількома кандидатами своєї партії. До цього часу перевагу над усіми республіканськими кандидатами приписують республіканському сенаторові з Кензасу і провідникові сенатської більшости Робертові Долові. Не тільки його партійні однодумці давали йому перевагу серед інших партійних кандидатів, але також і виборці в загальному, які в Р. Долові вбачали виробленого політика з відповідним стажем і захисника консервативних переконань, давніх американських ідеалів.

Сам кандидат Р.Дол, впиваючись своєю популярністю та непередбаченою можливістю її втрати, дещо злегковажив собі впливи інших кандидатів, а зокрема що раз більші успіхи президента Б.Клінтона на всіх відтинках політичного життя. Все це відбилося досить негативно, що показали неофіційні опити в стейті Айова, де Р. Дол здобув таку саму кількість голосів, як і його партійний опонент Филл Гремм, а ще інший республіканський кандидат Пет Б'юкенен здобув третє місце з дуже малою різницею голосів.

Виглядає, що Р. Дол починає втрачати грунт під ногами, маршуючи до виборчої боротьби з незмінними ідеями та обіцянками пройдених десятиліть, а треба було б йому застановитись і врахувати нову загальну спрямованість його молодших партійних однодумців.Тоді коли 72-річний Р. Дол представляє консервативну політичну стабільність з майже 40-річною практикою політичного маневрування, його молодші однопарійні колеги пропонують виборцям чіткі можливості крайнього консерватизму з домішкою конкретних розв'язок спірних питань. Тому нічого дивного, що останнім часом Р. Дол, виступаючи перед виборцями, починає гостру критику свавільного лібералізму в країні, а в заміну пропонує повернути Америці її традиційні вартості та знесення цілого ряду демократично-ліберальних програм типу двомовного навчання, нелеґальної іміграції, дії сприяння меншинам і знеславлювання американської історії. Немає сумніву, що ці його пропозиції припадуть до вподоби багатьом виборцям, але чи здобудуть вони для Р. Дола потрібні голоси?

Найбільша проблема нині — це можливість нової та дуже небезпечної кандидатури в особі колишнього генерала та начальника об'єднання керівників штабів американських збройних сил Коліна Повелла. Він, незважаючи на своє африканське походження, може припасти багатьом виборцям до вподоби, не враховуючи голосів чорних американських громадян, бо має відповідні ціхи — молодший віком, популярнийі вмілий полководець-військовик.

Беручи це все до уваги, починає виринати сумнівна картина можливости Р. Дола переконати виборців, що саме він буде тим відповідним кандидатом на Президента, якого потребує в майбутньому країна, щоб знову вийти на чисті води з теперішньої надто замуленої політики та поставити Америку на її провідне місце серед країн світу.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Ярослав Гайвас

КАМО ГРЯДЕШИ, БІЛОРУСІЄ?

Серед самостійний держав, які постали на звалищах СССР, місце Білорусі і події, що розвиваються в ній, цілком відмінні від всіх інших колишніх совєтських республік. Доля білоруського народу під російсько-совєтською окупацією особливо важка. Здавалося, що після Другої світової війни ця доля, життя білорусів зазнають поліпшення, але такого не сталося. Всі обіцянки Москви про поліпшення життя були прикриттям для дальшого використовування білоруського народу і його земель та до поголовної денаціоналізації, тобто росіщення. Проголошення самостійности білоруської держави замість змін на краще принесло неприємні й небезпечні несподіванки для нього.

У виборах президента Білорусі (це був перший президент, бо до того часу голова Верховної Ради Білорусі був головою держави) несподівано переміг великою більшістю голосів колишній голова одного з колгоспів і депутат Верховної Ради Олександер Лукашенко. Лукашенко виграв у президентських виборах завдяки тому, що гостро критикував тогочасну комуністичну владу, її надужиття, компартійну диктатуру, корупцію, антинародну політики. Він обіцював великі зміни, а насамперед розігнання комуністичної влади, притягнення до відповідальности номенклятури, запровадження парляментарної демократії. Дуже рішуче постулював він зміцнену пов'язаність з Росією, що одначе виборча маса трактувала як данину існуючим умовам і виборчою тактикою. І справді в перших своїх державних діях Лукашенко виглядав як демократ і державник.

Та вже в найближчі місяці усе почало псуватися. Досить швидко Лукашенко взявся до ліквідації свободи преси, звернувши вістря своєї атаки проти національно свідомих редакторів та газет і взагалі засобів масової інформації. Під його ударами однією з перших впала програма для широких народних мас „Криниця". „Криниця" в Білорусі — велике ім'я і велика традиція, щось у роді української „Просвіти", одначе з набагато ширшим діяпазоном і ролею в національному житті білорусів, тому що так спрямованих ініціятив у Білорусі було значно менше, ніж в Україні, особливо на українському заході. Лукашенко і його співробітники розігнали „Криницю", а після того взялися до всіх інших національно-спрямованих і демократичних радіо та телепрограм і газет. В останні місяці зліквідовано 577 бібліотек, 472 народних Домів культури, 3,150 місцевих культурних організацій, в школах зменшено програми навчання білоруської мови, історії та культури. Працівників тих установ та організацій переслідує влада, не дає їм праці, тероризує, в деяких випадках „невідомі" вбивники мордують їх скрито, а прокуратура і міліція „не в силі" їх виявити. Хоч подібні засоби, особливо проти демократичних журналістів, поширені в корінній Росії, але, мабуть, Білорусь була початківцем у цьому. Ще перед виборами президента вбито двох тележурналістів за те, що вони докопалися до того, що не лише цивільні урядові особи, але й високопоставлені військові старшини спекулюють, розкрадають державне майно під впливом мафій, але навіть є активними членами в них. Винних у вбивстві тих двох журналістів Олександра Чуланова і Леоніда Петрушу, очевидно, не знайшли. Найвищі державні і військові чинники зам'яли це, про що говориться публічно.

Хоч у Росії формально розв'язано КҐБ, фактично його реорганізовано з тими самими цілями і методами, які вживано перед тим, та здебільшого з тими самими людьми після відповідної „перетасовки". Очевидно диспозиційна централя така сама, як і перед тим, а поради різних дорадників Лукашенка принаймні змінити страхітливу назву тієї установи не мали успіху — він її залишив, що вже зовсім виглядає як провокація публічної опінії західніх суспільств. Символ терпінь і людських втрат білоруського народу і злочинів Москви в Білорусі — трагічну братську могилу, чи вірніше комплекс могил, у Куропатах державні білоруські установи та офіційна пропаґанда представляють, як могилу жертв ґестапо і білоруських патріотів. А коли в кінокартинах показують це, то обов'язково включають у ті показухи білоруські національні знаки „Поґонь" і біло-червоно-білий прапор.

Лукашенко не дозволив змінити назви білоруської Верховної Ради так, як зробили росіяни, які перезвали її на Державну думу, але пішов слідом українських лівих, які не лише залишили совєтську назву, але продовжують літочислення українського парляменту від совєтської Верховної Ради — президент Лукашенко захотів бути не гіршим від президента Росії Бориса Єльцина, який танками, гарматами та кулеметами розігнав російську Верховну Раду. Але так далеко піти Лукашенко не наважився і хотів умовити білоруських депутатів, щоб вони передчасно самі розв'язали парлямент. А коли ті не погодилися, тоді під час засідання він повідомив, що невідомі терористи підклали під будинок парляменту бомби і дав команду негайно його залишити. Опозиція була свідома, що це брехня і не вийшла з будинку, але ще й голодувала. Тоді Лукашенко вислав спеціяльні відділи міліції, які силою, в супроводі жорстоких побоїв, вивезла одних, менше поранених, додому, а важко поранених — у шпиталі. Бомб, очевидно, не знайдено.

Таким чином, вибори до парляменту стали глумом над виборами, над демократією й взагалі над людською поведінкою. Лукашенко зовсім втратив довір'я та симпатії у власного народу і тоді він вирішив повністю віддатися в руки Москви. Він зарядив, щоб разом з виборами до парляменту відбувся референдум. У референдумі були такі пункти: чи населення хоче господарського союзу з Росією; чи хоче, щоб російська мова була другою державною; чи населення хоче змінити національні державні символи і повернути старі російсько-совєтські. Голосували щось понад 60 відсотків і, очевидно, відповіді були позитивні. Так само поширено повновласті президента. Ще не було закінчено обліку голосів у референдумі, як з парляменту здерто національний прапор, подерто й кусники розкинено між глядачів, і вивішено колишній совєтський зелено-червоний, точніше червоний з зеленою смогою; скинено „Поґонь", а вивішено старий совєтський герб, тільки змінено на ньому напис „Пролетарі всіх країн, єднайтеся!" на „Республіка Білорусь". Не держава, а республіка, а це значить, що Білорусь повернула не лише до совєтського герба, але перестала бути державою, а стала знову російською республікою. Лідера національної опозиції археолога Зенона Позняка при кожній нагоді зневажають, а під час нападу міліції на парлямент його важко побили. Що ж Москва на це? Мовчала й сміялася в кулак. Московські міністри і керівники відомств понад голови білоруського так званого уряду дають свої доручення, а російські генерали перебрали військові справи і збройні сили Білорусі у свої руки. Президент Лукашенко почав публічно нарікати на Москву, чому вона вже не проводить тотального включення Білорусі в російську державну систему. Але нащо Росії того, вона й так тримає Білорусь у своєму кулаку і не має ніяких міжнародних зобов'язань чи відповідальности за політику Білоруської республіки. Це ж бо не Російська федерація, а самостійна республіка нібито, яка ще й до того має свою місію в Організації Об'єднаних Націй. Обидва партнери — президент Лукашенко і президент Єльцин — з однаковим цинізмом роблять те, що вигідно й потрібно Москві. Яскрава ілюстрація тому — поведінка обидвох сторін з ядерною зброєю. Білорусь проголосила себе без'ядерною державою. Повинна вона позбутися своєї ядерної зброї, а в першу чергу ракет з ядерними боєголовками. І Білорусь передала все це Росії, а Росія все це залишила на території Білорусі — всю команду, охорону тощо. Вовк ситий і коза ціла. А у Вашінґтоні мовчать, бо що сказати можна? В Барановичах, колись на польському кордоні, а тепер на білоруській території, найбільший в Европі радіозв'язок з наймодернішим обладнанням і далекосяжною обсервацією, який уже давно мав би бути в Росії, але він найкраще виконує свої завдання для Москви на території Білорусі, то він і в Білорусі. А для його обслуги й охорони — численні спеціяльні військові, очевидно, російські, формації. Та це ще далеко не все. Збройний обман рафінований, цілеспрямований і в мирі та в евентуальному збройному конфлікті відіграватиме колосальну, а може навіть вирішальну ролю. На кордоні України по білоруському боці прилягає до кордону один з найкраще обладнаних і стратегічно важливих полігонів — Мерлінський. Десять тисяч гектарів площі, всі цивільні населені пункти від найменшого до найбільшого виселені, очевидно під російським командуванням, з російською залогою і без права для цивільних і військових білоруських достойників вступати туди, хіба за спеціяльним дозволом російських військових властей та в супроводі російських охоронців. Від цього полігону аж до Баранович неначе один військовий російський табір. З цих теренів найвигідніший і стратегічно найуспішніший випадовий терен в напрямі України і Польщі. Нащо це потрібно Білорусі? Зовсім ні, але Росії так! Білоруському народові доводиться платити за це, а на випадок катастрофи це ж була б трагедія білоруського народу. Терен для підготови, маршів на схід чи на захід, а для евентуального противника росіян терен найгострішої атаки, щоб знешкодити ворога, поки він завдасть запляннованої ним шкоди.

А недалеко на північний схід такий самий воєнний аґресивний силовий центр — Кеніґсберґ. Понад стотисячна армія передових російських військ. Перед ким вони мають захищати Росію, адже ні Литва, Латвія, Естонія, Польща чи Україна не збираються нападати на неї. Пляни наступу можуть оправдувати ту велику підготову, хоч кошти покищо не під силу російському народові. Колись Москва зробила з України свій випадовий центр, на який мала йти вся атака противника, коли б до того дійшло. Сьогодні ту ролю перекинула Москва на білоруський народ. Чи бачить і розуміє це президент Лукашенко? Мабуть, ні. Ось кілька днів тому він наказав привернути в школах Білорусі старі шкільні російсько-совєтські підручники. І сказав, що нові підручники, видані тепер, — політизовані. З його арґументу виходить, що совєтські — науково об'єктивні. Ось до чого договорився президент. Ні глузду, ні сорому! Хоч Росії ще далеко, щоб зважитися на якусь більшу воєнну авантюру, але до всього треба бути готовим. Зрештою, чому білоруський народ має платити й терпіти за чужі авантюри? А до них веде сучасна політика президента Олександра Лукашенка.

Юлія Войчишин

Вісті з Оттави

Відзначення четвертої річниці незалежности України в столиці Канади відбулося в трьох стадіях.

Вранці 24-го серпня на Оттавському ратуші було піднесено синьо-жовтий прапор.

Цього ж дня у резиденції амбасадора України відбулося величаве прийняття, на яке були запрошені дипломатичні кола, канадські парляментаристи, представники канадських урядових та фінансових установ, українці з Оттави та інших міст. Між достойними гістьми попередній губернатор Канади Рамон Гнатишин, який був у прекрасному настрої і говорив з кожним, хто приступав до нього. Прийняття відбувалося в 5-ій год. після обіду у прекрасному городі за резиденцією, що створювало дуже свобідну і веселу атмосферу.

В неділю, 27-го серпня, в авдиторії української православної громади відбулося урочисте відзначення четвертої річниці проголошення незалежности України, зорганізоване Конґресом Українців Канади в Оттаві. Програма складалася з привітального слова амбасадора України Віктора Батюка, доповіді професора Квебецького університету в Монтреалі Романа Сербина, мистецької програми у виконанні висококваліфікованого бандуриста Віктора Мішалова, абсольвента Київської консерваторії, та піяністки з Львівської консерваторії Марини Мороз. Вечір відкрив голова Конґресу Українців Канади в Оттаві д-р Іван Войчишин і попросив представницю професіоналістів та підприємців Ірену Белл до ведення програми. Приємно було бачити на вечорі представників етнічних груп в Оттаві. Мадярів репрезентував д-р Нілолас Зсолней, білорусів — Іванка Сурвілла, а латишів — Петеріс Бравнс. Великою несподіванкою була участь у святі недавно призначеного канадського амбасадора в Україні Кристофера Вестдала та його дружини Шілі Гейз. Вони обоє тепер наполегливо вивчають українську мову перед своїм виїздом в Україну десь в листопаді або грудні ц.р. Після закінчення відбулося прийняття.

У своєму слові В. Батюк привітав присутніх з четвертою річницею незалежности, підкреслюючи одночасно, що волею всього народу, без одного пострілу, була здобута ця незалежність. Найголовніший результат четвертої річниці, сказав амбасадор, — це, що Україна як незалежна держава стала дійсністю, вийшла з тіні Росії і, відкинувши ядерну зброю, стала мирною рівноправною державою у колі демократичних країн. Україна завдячує багато Канаді, і спільними силами „руками і розумом збудуємо Україну", — закінчив амбасадор.

Проф. Р. Сербин, спеціялізація якого — історія України XIX і XX сторіччя, виголосив доповідь на тему „Четверта річниця незалежности України — погляд з діяспори". Він вже два роки тому на Світовому Конґресі Українців висунув тезу „Діяспора як партнер України" і розвинув та поширив цю тезу статтями у часописах в діяспорі та в Україні, як і на конференції „Україна в Другій світовій війні" в Києві 1994 року.

Аналізуючи чотирирічну історію самостійної України, він приходить до цікавих стверджень та висновків. Він твердить, що Україна дійшла до своєї незалежности завдяки інтриґам антиукраїнської комуністичної партії, яка після „путчу" в Москві, лякаючись приходу демократичних сил в імперському центрі, проголосувала за незалежність України, знаючи, що вони мають більшість у Верховній Раді України. У висліді того, самостійність України знайшлась у розпоряджені людей, які її не домагались, а тепер не вміють її використати для добра українського населення. Після референдуму президент мав необмежену владу і потрібно було негайно ввести радикальні економічні реформи, як це зробила Польща та Мадярщина. Цього не зроблено і потерпіли найбільше ветерани, пенсіонери та зубожіла частина населення, а користає з цього комуністична партія зі своєю пропаґандою за відновлення союзу.

Не краще розпорядилися „власть імущі" і ядерною зброєю, коли залишили вбудовану в нерухомі споруди стратегічну зброю, контрольовану Москвою в Україні, а віддали Росії тактичну зброю, яка може бути потрібна для оборони країни.

Офіційне відзначення урядом України 50-річчя т.зв. Великої вітчизняної війни, твердить проф. Сербин, „було наругою над історичною правдою, образою пам'яті невинних жертв цієї трагедії та компромітацією українського Уряду й українських науковців, які причинилися до цих святкувань".

Тому професор твердить, що Україна знаходиться на роздоріжжі. Або вона позбудеться, як називає він, „пуповини", яка в'яже її з Росією і стане направду самостійною державою, або буде втягнена в сателітну орбіту попереднього союзу, як це сталося з Білоруссю і Грузією.

Українська діяспора, на думку Р. Сербина, не вив'язалась зі свого завдання в Україні. Поки Україна була поневолена, діяспора була свідома свого завдання — інформувати світ, обороняти інтереси та допомагати здобути державну незалежність України.

З відродженням української держави, думалося, що „українська діяспора, проникла демократичними принципами країн свого перебу-

(Закінчення на стор. 3)

Володимир Жила

„СУДИЛОСЬ ТІЛЬКИ НАМ"

Євген Крименко, „Назустріч соняшним вікам", поезії. Братство св. Андрея Первозванного при парафії свв. Володимира і Ольги в Чикаґо. Чикаґо, 1995. Стор. 122.

I

Звісна річ, що оцінка поетичного доробку українського поета на чужині має визначатися рівнем мистецької самобутности та бути вагомим внеском у загальнокультурну скарбницю поетичної творчости української діяспори. Важливість такого завдання видається нам безсумнівною при розгляді нової збірки поезій Євгена Крименка „Назустріч соняшним вікам". Моє відкриття Євгена Крименка фактично йшло через його попередні збірки „Крізь призму вічности" (1988) і „Містерія життя" (1991). Далі воно продовжувалось і відчутно поглиблювалось через наше листування. Я швидко зрозумів, що маю справу з людиною, яка в своїй творчості зберігає велику культуру слова й мовну чистоту. Я відчув також, що його задушевним прагненням є відстоювати правду й красу, а тему мистецтва поставити в центрі своєї творчости.

Збірка „Назустріч соняшним вікам" складається з п'ятьох частин: „Мандрівкою життя", „У незмінному ритмі природи", „З поглядом у вічність", „У творчий світ людського духа" (переклади з чужих мов) і „З темряви до світла".

Тематика збірки сповнена багатства й неодноманітна за змістом: особиста лірика, роздумування про вічне і дочасне, душевні враження, викликані красою природи, спомини з минулого, надії на майбутнє тощо. Багато уваги присвячено нашим національно-релігійним ідеалам, державі і Церкві, що тепер відроджуються серед важких умов. Крім ориґінальної поезії, знаходимо тут також переклади з англійської, німецької і польської. Поруч із перекладами поміщено ориґінальні твори, щоб читачі могли порівняти.

Не випадковим, на наш погляд, є те, що вірш „Не нам судилось" завершує першу частину збірки. За своєю вишуканою формою і змістом — це сонет. У ньому спочатку підведено підсумки жорстокого минулого, а тоді в останньому тривірші чітко і наскрізь лаконічно розв'язано протиріччя:

Іти назустріч соняшним вікам,
Нести весняну радість Благовісті
В нові світи — судилось тільки нам.

Рядки звучать потужно. Це ніщо інше як виверження поклику нашого покоління, що сягає у вірші високих мистецьких реґістрів.

Важкий настрій навіває на нас вірш „Двадцяте століття", що відображає страдницький час:

Ти — голод, каторга, Чорнобиль,
Що з горя вибухнув і занімів...
І раптом в ті роки страхіть, жалоби
Твій клич Свободи грімко задзвенів.

У цих рядках по-справжньому усе глибинно побачено та проникливо і влучно змальовано. Однак поряд з непідробленою щирістю, самобутньою образністю і багатством барв тут часом з'являються і занадто ускладнені образи, що приховані поміж рядками. Вони не руйнують краси вірша; їх мета — „клич Свободи", що саме „грімко задзвенів". В уяві поета вирисовується нова боротьба, а тут і розп'ята візія XX століття. Зневірений, він запитує:

Це смерти, чи народження лиш біль?
Чи ти кінець, чи лиш новий початок?

Дуже цікавий вірш за своїм задумом, але покищо без відповіді. Хочемо вірити, що Михаїл переможе Люципера й це буде лиш біль народження та новий початок для України.

Поет понад усе любить природу, зокрема її незмінний ритм. Він пише:

У хаті сіро так, а там сніги й мороз;
Замерзле сонце десь між хмарами повисло...
Аж раптом крізь вікно рясне проміння блисло
І переносить нас у світ метаморфоз.

(Закінчення буде)

85-ліття д-ра Іларіона Калиневича

Дня 31-го серпня 1995 року минає 85-років від дня народження дійсного члена Наукового Товариства ім. Т. Г. Шевченка, голови Вашінгтонського Осередку НТШ д-ра Іларіона Калиневича, відомого своєю багатогранною діяльністю в різних ділянках української національної культури.

І. Калиневич народився 31-го серпня 1910 року в Руді Сілецькій на Львівщині, в учительській родині. Спочатку вчився в гімназії в Кам'янці Струмиловій, а потім в учительській семінарії в Сокалі, яку закінчив 1930 року. Під час свого навчання в семінарії І. Калиневич належав до гуртка української патріотичної молоді і був курінним нелегального „Пласту". У 1933 році організував товариство „Просвіта" в Городку біля Львова. За свою просвітянську й громадську діяльність був заарештований і ув'язнений у львівській в'язниці Бригітки. Завдяки стараниям українського адвоката Білика вийшов на волю. Тому що поляки не давали І. Калиневичу вчительської посади, він вирішив вчитися на священика, і 1995 року вступив до греко-католицької Богословської Академії у Львові. Але коли у 1939 році почалася війна, І. Калиневич виїхав до Відня. Тут він закінчив 1942 році Вищу Школу закордонної торгівлі і одержав диплом професійного комерсанта. А 1943 року він одержав ступінь доктора економічних наук. У Відні Іларіон Калиневич брав дільну участь в українському студентському товаристві „Січ", виступав із доповідями і співав у хорі під диригуванням відомого композитора Андрія Гнатишина.

В 1943 році І. Калиневич одружився з Донною Гаврищук.

До Америки Калиневичі прибули 1949 році. Тут, як і для багатьох інших емігрантів, перші роки були тяжкі: доводилося працювати на різних роботах і в різних містах. Щоб забезпечити собі кращі умови життя, треба здобути вищу освіту в американському університеті.

Дійшовши до такого висновку, І. Калиневич вступає до Клівлендського університету і закінчує його 1960 року з дипломом магістра бібліотечних наук.

Від 1960 року І. Калиневич працює в Клівлендській медичній бібліотеці, а з 1964 до 1984 року у Вашінгтоні, у федеральному департаменті сільського господарства. Він виконує обов'язки члена редакційної колегії наукового журналу „Бібліографія агрикультури". („Bibliography of agriculture").

З 1984 року І. Калиневич — пенсіонер.

За 1964 — 84 роки і пізніші (1985 — 95) д-р І. Калиневич виявив себе як невтомний працівник у ділянці освіти, науки, громадської діяльности. Він був учителем у недільній школі українознавства, він член Вашінгтонської Групи українських професіоналістів, член Об'єднання українців Вашінгтону, член редакційної колегії збірника „Надбужанщина", автор численних статтей у газеті „Свобода", у збірнику „Надбужанщина" та в інших періодичних виданнях. Доктор І. Калиневич часто, виступав з доповідями на засіданнях та конференціях Вашінгтонського Осередку НТШ, на Шевченківських святах та на інших імпрезах. Він брав діяльну участь в організації Всеамериканського Шевченківського Свята з нагоди 175-ліття з дня народження Т. Г. Шевченка.

Доктор І. Калиневич — автор багатьох наукових праць. З них найголовніші такі: Заснування Галицької митрополії. Львів, 1938, 36 стор. Der Aussenhandel Brasilien. Wien, 1942, 70 S. Die Elbe als Binnenwasserstrasse, Wien, 220 S. Ukrainian Museum Library in Cleveland. Cleveland, 1959, 30 pp. Короткий нарис історії міста Кам'янки Бузької (Камінки Струмилової), Ню Йорк, 1986, 31 стор.

Ще одну важливу ділянку в культурній спадщині д-ра Іларіона Калиневича конче треба згадати. Ще будучи студентом Богословської Академії у Львові, І. Калиневич захопився образотворчим мистецтвом. Він студіював малярство у проф. Володимира Залозецького. А пізніше вечорами продовжував вивчати малярство в Мериленському університеті та в Монтгомері-коледжі у місті Такома Парк.

Свої картини І. Калиневич демонстрував на дев'ятьох індивідуальних виставках і на одинадцятьох спільних виставках. Про ці виставки було опубліковано в „Свободі" шість статтей (1975-77 рр.). До 1993 року любителі образотворчого мистецтва придбали 278 картин художника Іларіона Калиневича.

Багатогранна діяльність д-ра Іларіона Калиневича заслуговує високої оцінки, а також і великої подяки від українського громадянства.

Всією своєю діяльністю д-р Іларіон Калиневич виявив себе як щирий український патріот, соборник, як людина надзвичайно добра, сердечна, товариська, наділена високими християнськими чеснотами.

Щиро бажаємо нашому славному ювілярові, його дружині та всій його родині доброго здоров'я, щастя, успіху і довгого віку!

Петро Одарченко

Вісті...

(Закінчення зі стор. 2)

вання, допоможе Україні зробити синтезу історичних традицій української демократії з модерними здобутками західної цивілізації". Цього не сталося, тому що партійно роз'єднана діяспора не могла впливати об'єднуючо в Україні. Інша ділянка, де могла б допомогти діяспора, це в очищенні мови від русизмів, бо навіть запозичені слова з інших мов приходили безпосередньо, а не через фільтер російської мови, як це робив в Україні Інститут мовознавства. На жаль, замість впливати на мовний розвиток в Україні, діяспора сама піддається „шовковій русифікації".

Професор Сербин звернув увагу на цікавий парадокс, що з відродженням української держави не прийшло до оновлення діяспори. Це він пояснює тим, що українська діяспора, хоч має всі ознаки діяспори, нею ще не є, тому що ментальність українців у розсіянні залишилася емігрантською. Тому, на думку Р. Сербина, так як Україна, діяспора також знаходиться на роздоріжжі. „Або вона оформиться і стане правдивим партнером України, або залишиться сирим матеріялом для своїх обох батьківщин", сказав прелеґент. Думки, висловлені в доповіді, викликали жваву дискусію на прийнятті, що протягнулося до пізньої ночі.

КІЛЬКІСТЬ ЗЛОЧИНІВ, скоєних неповнолітніми, правдоподібно подвоїться до 2010 року, стверджує Департамент юстиції у спеціяльному звіті, присвяченому цій поважній проблемі. Малоптішні прогнози основані на тому факті, що за останнє десятиліття підліткова злочинність підскочила від 300,000 випадків на рік до 488,000. При цьому число убивств із застосуванням вогнепальної зброї зросло п'ятикратно і становить тепер 80 відсотків від їх загальної кількости. Цікаво, що більшість злочинів здійснюється неповнолітніми не вночі й не увечері, а між третьою й шостою годиною пополудні, себто у проміжку між закінченням шкільних занять та поверненням батьків із праці.

ПРОДУЦЕНТИ СИЛІКОНОВИХ жіночих грудей можуть зазнати фінансового краху, оскільки вже понад 400,000 тисяч жінок, які зробили собі поліпшення форми бюсту хірургічним способом, виступили з вимогами компенсувати шкоди, заподіяні їхньому здоров'ю. 70,000 таких вимог, на суму від 200,000 до 2 млн. дол. кожна, уже визано слушними й передано до оплати. Потерпілі нарікають на підвищену втому, різноманітні болі, судинні захворювання і навіть пістряк шкіри, спричинені начебто вщепленням силіконових грудей.

КОСМІЧНИЙ КОРАБЕЛЬ "Ендевор" з п'ятьма астронавтами запущено в простір з бази Канаверал на Флориді. Впродовж одинадцяти днів астронавти вивчатимуть атмосферу Сонця і з'яву так званого "сонячного вітру", випробовуватимуть скафандри нового типу у відкритому космосі, а також намагатимуться за допомогою спеціяльної установки осягнути у 10,000 разів вищий вакуум, ніж це можливо зробити в земних умовах. Останній дослід може мати безпосереднє значення для дальшого розвитку електронних технологій: астронавти сподіваються в умовах ультравакууму отримати унікальної якости напівпровідник, у сто разів тонший від людської волосини.

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК подає до відома, що на літній сезон на Союзівці запляновано такі турніри:

16-17-го вересня — Клюбові першенства КЛК

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

запрошує членів й українське громадянство

на доповідь

ХАРЧУВАННЯ І ЗДОРОВ'Я ЛЮДЕЙ В УКРАЇНІ

яку виголосить

ГАННА РУДАВСЬКА — член кореспондент, професор катедри товариства харчових продуктів Київського торговельно-економічного інституту

що відбудеться:

в суботу 16-го вересня 1995 р. о год. 5-ій веч.
в домі НТШ, при 63 Четверта авеню між 9 і 10 вулицями в Ню Йорку

УПРАВА НТШ

УВАГА КРАЯНИ!

Чергова (шоста) зустріч закарпатців

відбудеться

в суботу і неділю 16-17-го вересня 1995 р.
в місті Кейн (Кане), Пенсильванія,
на садибі о. д-ра Юлія Кубінія
із звичайною офіційною і товариською програмою:

- Найновіші відомості з рідного краю;
- Відзначення 50-ої річниці включення Закарпаття до України;
- Річні збори КоЗІ.

Можливість переночувати в мотелі в місті Кейн. Про деталі та інформації дивіться окремі оголошення. Зголошуйтесь до участи на телефони: (814) 825-8140 (о. Ю. Кубіній) або (312) 489-1339 (В. Маркусь, КоЗІ).

Не оминіть нагоди стрінути земляків та послухати враження найновіших відвідувачів Закарпаття та побувати в глибині Пенсильванії, прибраній батьківщині перших імігрантів з нашого краю!

Управа Комісії Зв'язку й Інформації закарпатських українців

...І ЗАБИЛИСЯ...

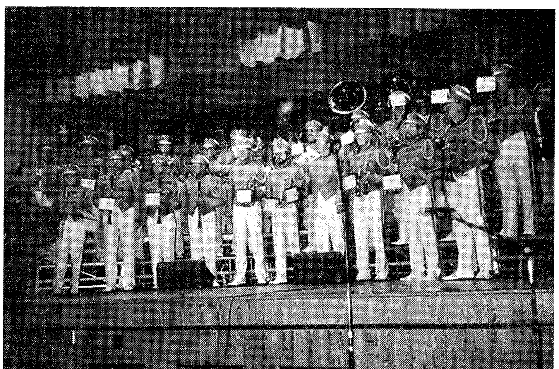
(Закінчення зі стор. 1)

скильських горах, а на сцені залунали одна за другою патріотичні пісні, марші, зміняючись українською ліричкою. Відчувалося загальне піднесення, виступили радісні сльози на очах слухачів, і забилися серця усіх в один такт з музикою незалежної України...

Співає жіночий хор „Левада".

У складі УМА — чоловічий хор „Оріон", жіночий хор „Левада", духова оркестра „Авангард", оркестра барабанщиків та прапороносці. Усі ці мистецькі одиниці з участю біля ста осіб виступили у суботу ввечорі, 2-го вересня, в залі „Веселка", обрамувавши її прапорами і тримаючи в центрі емблему УМА. Учасники були зодягнені у стилеві строї, які з ходом концерту кілька разів мінялися, творячи яскраве видовище. Програма майже повністю (за вийнятком деяких творів, виконаних хором „Левада") була присвячена видатним подіям: 400-річчю від дня народження гетьмана Богдана Хмельницького, понад 250-річчю піднесення національної ідеї за гетьмана Івана Мазепи, 220-річчю зруйнування Запорізької Січі, 57-річчю трагічної смерти полк. Євгена Коновальця, 45-річчю геройської смерти гол. командира УПА Романа Шухевича-Чупринки та 4-ій річниці проголошення незалежности України. Була виконана українська музика різних жанрів: народна, клясична, сучасна і маршова.

Духова оркестра „Авангард" на сцені залі „Веселка".

У неділю, 3-го вересня, духова оркестра „Авангард" виступила з денним концертом під відкритим небом на терасі, розпочавши його, як і попереднього дня, святковим маршем алеями оселі.

Сольо у вищезгаданих двох концертах Українських Молодіжних Ансамблів виконали: Віктор Шевель, Василь Лапко, Богдан Темнюк, Люба Мороз-Козак та співак і поет Микола Голоденко, який також продекламував декілька своїх творів.

З короткого інтерв'ю з мгром Василем Кардашем ми довідалися, що учасники концертів були зворушені теплотою, з якою їх приймали слухачі.

Слід зазначити, що своїм успіхом УМА завдячують також асистентові диригента Романові Ясінському, голові управи оркестри Адріянові Кардашеві, муштровому Богданові Ясінському та хоружному прапороносців Мирославові Стасишинові.

Дириґент і мистецький керівник УМА Василь Кардаш

Вокально-інструментальний ансамбль „Львів'яни" із менеджером Анастасією Сибі. Стоять, зліва: Ігор Костів, Тарас Гринюк, сидять Юрій Антонюк та Володимир Цімура.

У неділю ввечорі, 3-го вересня, на сцені „Веселки" відбувся концерт вокально-інструментального ансамблю „Львів'яни", який уже другий сезон є постійною музичною групою оселі. Створюючи особливу атмосферу на вечорах, забавах і концертах, цей мистецький колектив заслужено завоював собі загальну симпатію, відсуваючи на дальший плян багато непрофесійних ансамблів. Прощаючись із Союзівкою, „Львів'яни" під час концерту сповістили, що залишають на оселі частину серця, і підтвердили це своєю музикою.

Протягом цілого кінця тижня гості могли спостерігати за спортовими змаганнями, відвідувати виставки-продаж мистецьких виробів, звукозаписів, біжутерії та килимів. Але, як кажуть, усе гарне скоро кінчається, — тому і цей приємний останній вікенд сезону закінчився напрочуд швидко. Залишається надіятися, що час промайне, і ми наступного літа знову зможемо зустрітися з усіма улюбленою Союзівкою.

Успіх О. Геймур

Ню Йорк. — Тут у суботу, 16-го вересня, в год. 3-ій по полудні в Аліс Таллі залі Лінкольн Центру, музична фундація ім. Лісії Албанізі-Пуччіні влаштовує концерт-бенефіс у пам'ять Серджіо Франчі, відомого тенора 20-сторіччя. На концерті виступить цілий ряд музичних світочів, щоб гідно вшанувати пам'ять цього світової слави співака.

Крім того на згаданому концерті-бенефісі, відбудеться презентація переможців Міжнародного конкурсу вокалістів 1995 року, а серед них Олена Геймур — сопрано, всім відома зі своїх виступів у ЗСА та Італії.

Поетеса займається допомогою чорнобильцям

Джерзі Сіті, Н. Дж. — На полицях книжкових крамниць, зокрема у Каліфорнії, появилося цікаве видання англійською мовою, авторки, яка народилася і виростала в Україні під назвою „ Розум ніколи не перестає крутитися" („Mind Never Stops Spinning").

Невеличка 61-сторінкова чепурна книжечка поезій авторки Ольги Прогнічі, вміщає понад шість десятків віршів на різноманітні теми, які однак відображають індивідуальні та емоційні переживання.

Ольга Прогнічі до ЗСА з України, де закінчила медичну школу, емігрувала в ранніх 1960 роках і поселилася в Каліфорнії. Тут працювала, як медсестра відповідальна за секцію інтенсивного піклування у лікарні св. Луки в Пасадіні. У 1980 році у наслідок автомобільної катастрофи, стала інвалідом і тоді почала писати вірші. Її бажанням у майбутньому є допомагати дітям, які потерпіли від чорнобильської катастрофи, а для осягнення цієї мети створила Kornel Chernobyl Children Organization, 109 Marmion Way, South Pasadena, Calif. 91030, куди можна висилати датки.

Згадане видання можна набути за 7.95 дол. в Romans Bookstore, 695 E. Colorado Blvd., Pasadena, Calif. 91101.

КОМУНІСТИЧНА Північна Корея і демократична Південна Корея погодилися відновити переговори про двосторонне економічне співробітництво. Першим днем діялогу після кількатижневої перерви буде 27-те вересня. Делегації сторін зустрінуться в Пекіні. Переговори були припинені після того, як Пйонгянг звинуватив моряків південнокорейського корабля, котрий привіз риж, у шпигунстві. Моряків, а також корабель, північнокорейська влада заарештувала, однак невдовзі вибачилася за інцидент. На той час Південна Корея вже передала голодуючій комуністичній країні 120,000 тонн рижу. Ще більше, 300,000 тонн, Північна Корея одержить від Японії. Сеуль прийняв рішення продовжити переговори, керуючись гуманними міркуваннями, оскільки в Північній Кореї до її постійних злиднів надавно додалися тяжкі висліди повенів.

В РОСІЙСЬКІЙ СТОЛИЦІ відбулося врочисте святкування 600-ліття перенесення з Володимира-Суздальського до Москви дорогоцінної ікони Божої Матері, відомої тепер як Володимирська. В Успенському соборі Москви відбулася всенощна Служба Божа, її очолював Московський Патріярх Алексій II. У храмі були присутні президент Росії Борис Єльцин і посадник Москви Юрій Лужков. Слід нагадати, що Володимирська Божа Матір — це найсвятіша давньоукраїнська реліквія. Колись до неї молилися українці у Вишгороді поблизу Києва, а в 1156 році її звідти викрав і таємно перевіз до Володимира князь Андрій Боголюбський, який невдовзі по тому спалив Київ. Відтоді давня Русь-Україна, втративши свою святиню, почала занепадати.

В пам'ять мого МУЖА

ОСТАПА ТАРНАВСЬКОГО

з нагоди ТРЕТЬОЇ РІЧНИЦІ його смерти складаю сто долярів на Українську Вільну Академію Наук у ЗСА, сто долярів на Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗСА і сто долярів на Український Освітньо-Культурний центр у Філядельфії.

ЗАУПОКІЙНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

буде відправлене у вівторок 19-го вересня о год. 9:00 вранці в церкві св. Михаїла в Дженкінтавн, Пенсильванія.

Марта Тарнавська

Рівночасно повідомляю всіх зацікавлених, що в мене ще можна набути найновіші дві книжки Остапа Тарнавського: „Літературний Львів, 1939-1944" (спомини, Львів: вид-во „Просвіта", 1995, 135 с., ілюс., $10.00) і „Зібрані вірші" (Філядельфія ,1992, 449 с., ілюс., $20.00), надсилаючи замовлення на адресу: *Marta Tarnawsky, 6509 Lawnton Avenue, Philadelphia, PA 19126-3745.*

З жалем і смутком повідомляємо усіх наших знайомих, що 10-го серпня 1995 р. після короткої та важкої недуги відійшла від нас наша найдорожча МАМА, БАБУСЯ і СЕСТРА

бл. п.

АНТОНІНА МАРЧУК

Горем прибиті:

дочка — **НАТАЛІЯ з мужем ГАРВІ і внуками КІРОЮ і МАТВІЄМ**
дочка — **ТАМАРА з мужем КЕВИНОМ і внуками АЛЕКСАНДРОЮ і КОНОРОМ**
сестра — **ЖЕНЯ з родиною**
брат — **ВОЛОДЯ з родиною**

ПОХОРОН відбувся 14-го серпня 1995 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ПОНАД 5 РОКІВ ЧЕСНО І СОЛІДНО СЛУЖИМО ГРОМАДІ

KARPATY
EXPORT IMPORT LTD.

Посилаємо: харчові пачки, одяг, важливі листи, гроші $ до рук адресата в Україну та інші держави

СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА · FAST GUARANTEED DELIVERY

а також побутові товари, дитячі коляски, трактори і фермерську техніку, авта

Дзвоніть за безплатним каталогом
1-800-265-7189 ✲ (416) 761-9105
Karpaty, 120 Runnymede Rd., Toronto, Ont. M6S 2Y3 Canada
ПАМ'ЯТАЙТЕ, ЯК ПОСИЛАТИ ТО ЧЕРЕЗ КАРПАТИ!
Заохочуємо до співпраці нових агентів — високі комісійні!

KARPATY TRAVEL
Tel: (416) 761-9101
Fax: (416) 761-1662
✲ Продає квитки на авіялінії (включно Air Ukraine)
✲ Робить запрошення до Канади і США
✲ Продає медичне забезпечення для відвідувачів
✲ Полагоджує візи в Україну і до Польщі

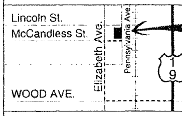
ГРОМАДСЬКІ ІМПРЕЗИ

Редакційні вістки про громадські імпрези *будуть поміщені у* „Свободі“ тільки після появи платних оголошень у щоденнику або „Українському Тижневику“.

Редакція „Свободи“

Запрошуємо всю українську громаду на
УРОЧИСТЕ ВІДКРИТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ КОМПАНІЇ
MEEST- AMERICA INC.
СУБОТА, 23 ВЕРЕСНЯ 1995 р., ГОД. 1:00

в програмі:
- привітання гостей;
- посвячення приміщень;
- загальне знайомство з компанією;
- показ відеофільму про розвиток та діяльність компанії МІСТ та РОСАН в Україні.

We are here
817 Pennsylvania Ave.
LINDEN, NJ, 07036
Tel.: (908) 925-5525

А ТАКОЖ ЗАПРОШУЄМО БІЗНЕСМЕНІВ ТА ВСІХ ЗАЦІКАВЛЕНИХ ОСІБ НА
ЗУСТРІЧІ

НА ТЕМИ:
- РОЗВИТОК ТА ДІЯЛЬНІСТЬ ФІРМИ МІСТ В УКРАЇНІ ТА ДІАСПОРІ;
- ЕКОНОМІЧНА СИТУАЦІЯ В УКРАЇНІ;
- ІМПОРТ ТА ЕКСПОРТ ТОВАРІВ;
- ІНВЕСТИЦІЙНІ МОЖЛИВОСТІ В УКРАЇНІ.

ЗУСТРІЧІ ВІДБУДУТЬСЯ:

MANHATTAN, NY
Неділя, 24 вересня 1995, год. 2:00 по полудні.
136 2nd Ave.,
Дім Державницького Фронту.

PASSAIC, NJ
Вівторок, 26 вересня 1995, год. 7:00 ввечора
240 Hope Ave.,
Українська Централя.

IRVINGTON, NJ
Понеділок, 25 вересня 1995, год. 7:00 ввечора
140 Prospect Ave.,
Український Народний Дім.

SOUTH BOUND BROOK, NJ
Середа, 27 вересня 1995, год. 7:00 ввечора
Заля при Церкві-Пам'ятнику св. Андрія Первозваного.

Пам'яті Євгена Гуцала

Ще, здається, учора говорили з ним, згадували „Олень Август“ і нашу „Літукраїнську“ Олену Августівну, з якою наче відійшла наша молода редакційна епоха... Я вітав його з високою премією, а він мені одказував, дякуючи: „Ти знаєш, ти другий, хто вітає мене з нашої братії, неначе вимерло все...“

Хіба можна повірити в це? Думали, що Гуцало у нас буде завжди. Гуцало дужий, міцний, кріпкий. Не дуже й цікавились його здоров'ям, звикли, що кожного дня, без вихідних і відпусток, зрання сідав він до свого письменницького столу, віддавався таїні творчості, не переймаючись кололітературною метушнею, перерозподілом портфелів і хлібних місць, боляче реагуючи лише на хлоп'яцькі вискоки сластолюбних побратимів.

Неначе вимерло все... Наче у ранковому тумані грандіозний успіх його юнацьких книжок „Люди серед людей“, „Яблука з осіннього саду“, „Скупана в любистку“, „Олень Август“... А він щораз далі й далі дивував і дивував спалахами любові, таланту, слова, краси, ніжності, добра, сили...

Від першої книжки став для своїх читачів і авторитетом і клясиком, і філософом (багато хто в майбутній прозі починав з „а ля Гуцало“) тим великим українським письменником, який збуджував покручений дух української національної душі (може, як давній Нечуй-Левицький, Коцюбинський, Васильченко, Тесленко).

А уседержавний радянський офіціоз довго тримав його в супрязі (як Романа Андріяшика, Григора Тютюнника, Валерія Шевчука, Юрія Щербака) „молодих письменників“. І коли вже ніяк, ну, ніяк не можна було не помічати першорядного українського письменника Євгена Гуцала, відзначають його, як і Миколу Вінграновського, Бориса Олійника, Державною премією імені Т. Шевченка... „в галузі“ дитячої літератури! В темноті своїй не відаючи, що цим вивищують його і їх ще більше.

Отак і тримали Гуцала, то як другорядного „молодого письменника“, то як не магістрального „дитячого“, не спроможні, в силу політичних уподобань, скласти справжню ціну йому для мордованої України. Увесь світ уже його перекладав, долав він кордони й висі, перевершував і своїх великих попередників, яких глибоко шанував: як вірний син, віддаючи завжди їм належну шану й обороняючи їх від злих молодих екстремістів, що незграбними своїми опусами намагались осідлати літературний Олімп...

Хай признаються сьогодні всі ті, кого за руку він уводив у літературу, кому безвідмовно писав передмови, видавничі рецензії, рекомендації... Скільки нас таких, що виправдали і не виправдали його довіру, прихильність і безмежну доброту. Ми ж, мабуть, ніколи не навчимося сказати добре слово за життя...

А самому йому... Коли поклали його для прощання в тісному коридорі першого поверху Спілки письменників України, там, де портретами класиків прикрили сплюндровані меморіальні дошки загиблим на війні письменникам (нинішні спілчанські властолюбці не могли передбачити, що пів-Києва і пів-України прийде прощатися з своїм улюбленим письменником, забронювавши споконвічну ритуальну залю на другому поверсі для долярово-горілчаних кметів), над труною Євгена Гуцала, при прощальній хвилині, включили його магнітофонний голос. Його недавню промову на врученні найпрестижнішої премії імені фундації Антоновичів, у якій він глухо переповідав свій многотрудний путь у літературу, спроби свої вступити до Київського університету, де його провалили і про своє навчання у Ніжинському педінституті, про своїх ще студентських критиків-„аспірантів Шамоти“, що в незалежній Україні поставали докторами і зайняли гой які місця. Євген Гуцало з магнітофону говорив до самого себе, і ця промова була немовби його заповітом для всіх нас... Потім той тяжкий голос перервали і тужні слова над труною сказали Юрій Мушкетик, Олег Чорногуз, Віталій Дончик, тугою забилося слово Василя Плюща і кобза Миколи Литвина...

І скільки б ми не плакали, не клялися при труні, скільки б не перелічували премій його, заслуг його перед українською літературою і Україною, а його глухий голос при зболеному серці, голос при труні...

Тоді, коли вийшла його „Мертва зона“, водночас з „Собором“ Олеся Гончара, тодішній голова письменницької Спілки, друг, родичи, кум самого Щербицького, захоплюючись „Малою землею“ Брежнєва, вимагав „розгляду“ „Мертвої зони“, картаючи за „шкідливу тенденцію“. Потім „Сільські вчителі“, з погляду майбутнього шамотинського академіка „не витримали будь-скільки серйозної перевірки на художню правдивість і привабливість“, вже повість „Двоє на святі кохання“ викликала шалений гавкіт колишніх кагановицьких прислішників...

При розтині тіла Євгена Гуцала виявилися невідомі лікарям рубці, може, від „Мертвої зони“, може, від „Свята..., від тих „класових присудів“, якими нащадно нагороджували його.

Захисту не було — хіба ми вміємо захищати своїх друзів? Його поетична збірка „Письмо землі“ увінчалась в „Літ. Україні“ брутальним доносиком, підписаним аспірантиком. Тому аспірантику в Інституті літератури сказали: „Не підпишеш — не захистишся“. І коли я тоді спробував щось заперечити, і газета, до честі, те надрукувала, то не знав я і не уявляв, які сили стояли супроти Євгена Гуцала.

Євген Гуцало вступив в Компатрію, коли секретарем Парткому став Борис Олійник (до того письменників у партію майже не приймали). У партію тоді бігом пішли, і Володимир Яворівський, і Ірина Жиленко, і Віктор Терен і т. д. Багато хто на тій партійності здобув тоді високі посади і престижні премії, а Євген Гуцало завжди залишався Євгеном Гуцалом, ніяк не соромлячись свого „комуністичного минулого“. Залишався він „чистим перед совістю і планетою“. Не хотіли знати лише, як бідував він останні роки.

Нас не буде, відійдуть і ті, хто намагався „наліво“ чи „направо“ перевернути його творчість, хто, здобуваючи на ній вчені ступені, вимагав „відтинати йому руку“, а Євген Гуцало буде завжди в Україні, в українській літературі. Може, ми лише потім-потім збагнемо , що значив для нас Євген Гуцало, шукатимемо його рядки, вдумуватимемось у його слова, вгадуватимемо те, що він не встиг сказати...

„Що ми знаємо про любов“. Так одна з його книжок називалася. Та нічого ми не знаємо. В одномить клянемося і в одномить забуваємо. В жорстокості теперішній щоденній це звучить смішно. Не долюбили ми і не дотужили.

І чи зуміємо тепер вслухатись у велике серце Євгена Гуцала, яке після зарубок тоталітарної доби розірвалося у період страшної кризи, розірвалося від нашої великої любови до нього і від нашої буденної до нього байдужості. До таланту, який не часто нам дарує природа.

Вода за водою... Біда за бідою...

Віталій Коваль

Вступайте в члени Українського Народного Союзу

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСЦАК співфінансує підготову збірної України на Олімпіяду

Менше одинадцяти місяців залишилося до Олімпійських Ігор, які відбудуться між 20 липня та 4 серпня 1996 року в Атлянті, Джорджія. Провід НОК України на чолі з президентом В. Борзовим, спортові Федерації України і, головно, відповідальні за збірну тренери, розпочали чергову фазу підготовки українських спортовців до 26-ої Олімпіяди.

Усім відповідальним особам за збірну йдеться про те, щоб дебют українських спортовців на Олімпіяді випав якнайкраще. Відомо, що в минулому спортові політруки червоної імперії мали до диспозиції потрібні кошти, що їх здирали з усіх поневолених республік, прагнучи блищати в очах світу, принаймні дорівнювати репрезентантам „гнилого капіталістичного Заходу“. І, ясна річ, усі без винятку спортовці мусіли репрезентувати єдину „вітчизну“, цю модерну тюрму народів, та ще й вдавати, ніби роблять це з ентузіязмом. З досвіду знаємо, що московські спортові „вихователі“ таки зуміли перевиховати певну частину спортовців поневолених народів, котрі заради кращого життя, достатку ковбаси і водки покірно виконували бажання своїх хлібодавців. Тепер, після краху імперії, майже всі колишні республіки добилися самостійности і тим самим перейняли на себе відповідальність за незалежні виступи своїх спортовців, зокрема й на Олімпіяді.

На жаль, пограбовані і доведені імперськими бонзами в економічній ділянці до повного краху, всі ці колишні колонії переживають тепер важкі часи. Особливо важко піднятися з колін Україні, де аґентура Росії всіми можливими засобами гальмує її відродження, зокрема й відродження спорту. Адже через спорт Україна здобуває собі ім'я на світовій арені і цим самим зміцнює свою незалежність. Осяги видатних українських спортових талантів, таких, як Оксана Баюл, Сергій Бубка, Іннеса Кравець, Інґа Бабакова, Василь Іванчук у найбільших спортових турнірах є правдивою скалкою в оці для московських спортових чиновників.

Ось чому так важливо підтримати в цей критичний момент відродження українського спорту, посприяти успіхові українських олімпійців. Усі ми, звичайно, свідомі того, що існують і інші невідкладні потреби в сьогоднішній Україні, а проте виступ українських олімпійців в Атлянті — це, крім усього, ще й важлива політична подія, отож цілком зрозумілим є прагнення багатьох прихильників незалежної України приєднатися до національного олімпійського проєкту.

З приємністю треба відмітити, що цю почесну місію взяв на себе УСЦАК, який має вже значний досвід співпраці з Міністерством молоді й спорту та з НОК України. Провід УСЦАК має тверде правило: фінансувати проєкти, переховуючи кошти прямо до інституцій і фірм, послугами яких користають наші олімпійці, заощаджуючи таким чином на посередництві та уникаючи можливих при тому зловживань.

Ось і недавно УСЦАК у порозумінні з репрезентанткою МОК України Л. Барабаш-Темпл, покрив кошти харчування і транспортації українських важкоатлетів та змагунів вітрильницького спорту (3,761.90 дол.) під час їхнього перебування наприкінці липня — на початку серпня в Атлянті на спеціяльних тренінґах. На особисте прохання В. Борзова УСЦАК уфундував також для української гімнастки Анни Шаповал спеціяльний медичний наколінник.

Провід УСЦАК висловлює сподівання, що всі прихильники відродження спорту в Україні не лишатимуться й надалі байдужими до становлення й зміцнення української олімпійської дружини.

В останній зустрічі з проводом УСЦАК представник Міністерства молоді і спорту та НОК України Віктор Олексійчук в інтерв'ю авторові цих слів, між іншим, відзначив: „Підтримка УСЦАК — це дуже велика допомога, так необхідна нам сьогодні. Всі в Україні знають, що УСЦАК вплатив дуже великі кошти до багатьох міжнародних спортових Федерацій і асоціяцій для того, щоб українські Федерації змогли увійти до них рівнорядними членами. Ми в Україні й сьогодні відчуваємо фінансову допомогу УСЦАК під час підготови до Олімпійських Ігор“. Нижче подаємо чергову збіркову листу на Олімпійський Фонд УСЦАК, де вказано також адресу для бажаючих добродіїв до висилки чергових пожертв.

О. Твардовський

УСЦАК — Олімпійський Фонд

Збірка переведена на терені Ню Бранзвику, Н. Дж., й околиці Любомиром Рудзінським і П. Панкевичем.

100 дол.: Порфирій Панкевич, Михайло Хомут, Аркадій Гончарів, Богдан і Марія Шандор; 70 дол.: Микола Ровенко; 50 дол.: Любомир Рудзінський, Северин Старожитник, д-р Олександер Кудрик, Товариство УПА, Делеґатура в Ню Бранзвику, Іван Набока, Олександер Якубович, ООЧСУ — Відділ 33-ій в Бранзвику, УККА в Ню Бранзвику, Ярослав Івахів.; 30 дол.: О. Ратич, Л. і В. Старух, В. і М. Стойко; 25 дол.: Петро Левко, Іван Ящишин, Осип Рінник, Дарія Оріховська, Ярослав Паславський; 20 дол.: Дам'ян Ґеча, Ростислав Ратич, Ірена Кочержук, Василь Хомут, Б. і Л. Котис, М. і Г. Луцик, Василь Кец, о. Павло Лабінський, Роман Старожитник, Михайло Захарко; 10 дол.: Іван Кепша, Микола Яворський, С. Гумен, І. Яцишин, Т. Трендзелюк, М. Слободян, В. Бойко, А. Фецинець; 5 дол.: А. Мельничук. Д. Демедюк. Разом зібрано: 1,425 дол.

Управа УСЦАК складає щиру подяку шановним збірщикам і всім шановним жертводавцям за їхнє велике розуміння потреб „Української Олімпійської Збірної“. Закликаємо всіх інших щиро й щедро жертвувати на потреби українських атлетів в Атлянті —1996 р.

USCAK — Olympic Fund, 680 Sandford Ave., Newark N.J. 07106.

УЧАСНИКИ...

(Закінчення зі стор. 1)

ське і муслмансько-хорватське. Сербська частина матиме назву "Сербська республіка", тобто таку саму, якої дотепер не визнавала міжнародна спільнота. Обидва утворення матимуть право встановлювати стосунки зі сусідніми державами.

Міністри закордонних справ Боснії, Союзної республіки Юґославії і Хорватії, а також представники п'яти країн „контактної групи“ домовилися продовжувати дипломатичні зусилля, спрямовані на розв'язання проблеми Східньої Славонії — области Хорватії, населеної переважно сербами.

ПІДСУМОВАНО...

(Закінчення зі стор. 1)

Щодо відносин між Україною і Росією міністер зазначив, що „є обопільне бажання, як з нашої, так і з російської сторони розвивати відносини. Лише цього року було підписано 20 угод. Чекає на підписання договір про дружбу і співпрацю. У справі Чорноморської фьоти: сочінська угода створила сприятливі умови для проведення переговорів щодо поділу ЧФ. Україна і Росія зацікавлені у якнайшвидшому вирішенні цього питання. Україна також посилює участь у розв'язанні конфліктів. Це стосується й балканського конфлікту, а також Україна запропонувала свою допомогу у розв'язанні придністровського та карабахського конфліктів“.

ПОПРАВКА ДО ЗВІТУ

Всегромадська контрольна комісія для перевірки купна та коштів віднови дому Генерального Консуляту України в Ню Йорку, помістила звіт у „Свободі" з 1-го вересня 1995 року. В приходах відносно Міністерства Закордонних Справ України подано суму 4,046 має бути 494,046 дол. В балянсі під активами слід додати — земля і будинок 1,140,000 дол. В рубриці „Пасиви і власне майно" гіпотека виносить 672,764 дол., наслідком того разом пасиви і власне майно виносять 1,942, 565 дол.

ARKA Company DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550
СВЕТЕРИ, ВОВНЯНІ ХУСТКИ, вишивані жіночі блюзочки, виш. обруси, подушки і т. п., кераміка, різьба в Арці — ДЕШЕВО

УВАГА! УВАГА!
Можливість додаткового заробітку для підприємливих людей
Придбайте оголошення для „Свободи“ або Українського Тижневика (The Ukrainian Weekly)
Ваша винагорода базуватиметься на сумі за зібрані оголошення. Необмежені можливости для осіб, які є готові присвятити свій час і досвід.
За деталями просимо звертатися до:
Адміністрації „Свободи“
Відділ оголошень — Марії Шепарович
30 Montgomery St.
Jersey City, N. J. 07302
Tel.: (201) 434-0237

LAW OFFICES of ZENON B. MASNYJ
157 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 477-3002
Акції після особистого поранення, купно та продаж кооперативних помешкань, кондомініїв, домів, реальностей для інвестиційних цілей, переговори з урядовими аґенціями, малі та середні підприємства, заповіти (тестаменти) тощо.

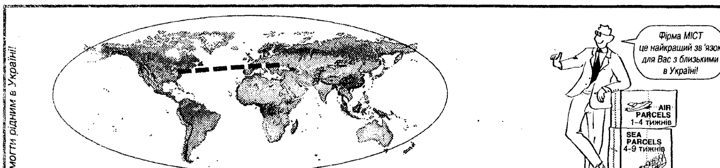
✲ ПРАЦЯ ✲

ПОШУКУЄМО ЖІНКУ
35-65 РОКІВ ДЛЯ ОПІКИ СТАРШОЇ ЖІНКИ І ЛЕГКОЇ ДОМАШНЬОЇ ПРАЦІ З ПРОЖИВАННЯМ І ХАРЧУВАННЯМ.
ТЕЛ.: (703) 875-6592

ПОШУКУЮ жінку до домашньої праці, варення конечне. Тел.:
1(610) 377-5824

✲ FUNERAL DIRECTORS ✲

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

Харчові пачки - це найдешевший і найшвидший спосіб допомогти рідним в Україні!

ПРИЙШОВ ЧАС ЗВЕРНУТИСЯ ДО НАС
ХАРЧІ, ОДЯГ, ГРОШІ, АВТА, ВАНТАЖІ... В УКРАЇНУ, БІЛОРУСЬ, МОЛДОВУ, РОСІЮ

NEW YORK
MANHATTAN — Cosmos Parcels, 122 First Ave. (212) 533-2906
Delto Europa Corp., 318 East 9th St. (212) 228-2266
Varsovia Travel & Shipping Inc., 74 East 7th St. (212) 529-3256
Castle Travel Agency, 4480 Broadway (212) 569-1000
QUEENS Maspeth — Teodor Malyniak, 5967 61th St. (718) 38?-5114
BROOKLYN — Bridge International, 7822 20th Ave. (718) 837-8553
WESTCHESTER CO. BRIARCLIFF MANER, YONKERS — Post Net, 1858 Pleasantville Rd. (914)762-6514
ROCKLAND CO. SPRING VALLEY — P&T Express Inc., 55 Union Rd. (914) 425-0299
ALBANY Watervliet — Fill's Travel Agency, 1828 Third Ave. (518) 462-0649
UTICA — Mark's Furniture, 1105 Lincoln Ave. (315) 733-0719
CONNECTICUT
WETHERSFIELD — Roman Grivinskiy, 97 Folly Brook Blvd. (203) 721-8366
NEW JERSEY
WALLINGTON — Deltona Travel, 130 Main Ave. (201) 779-6613
BUDD LAKE — Mirka Agency, 336 US Hwy 46 West (201) 691-8600
SOUTH BOUND BROOK — Vatra International, 76 Main St. (908) 805-9664
TRENTON — Karpaty Travel, 703 S. Broad St. (609) 393-9455; Karpaty Travel, 927 N. Olden Ave. (609) 392-7414
ELIZABETH — Warta Express, 536 Westfield Ave. (908) 527-1000
SOUTH RIVER — South River Travel Serv., 95 Main St. (908) 254-1783
PENNSYLVANIA
PHILADELPHIA — Trans Europa Inc., 8102 Roosvelt Blvd. (215) 331-9060
Hanusey Music and Gift, 244 W. Girard Ave. (215) 627-3093
Polish Travel Center, 2718 Orthodox St. (215) 533-1294
Oleh Derzko, 6315 Rising Sun Ave. (215) 742-5888
Ukrainian Store-Pysanka, Ukr. Educational & Cultural Center, 700 Cedar Rd. (215) 379-1040
SCRANTON — Scranton Parcels, 440 Wyoming Ave. (717) 342-8897; Syracuse, NY (315) 487-1777
MASSACHUSETTS
BOSTON Roslindale — European Deli, 18 Corinth St. (617) 325-7730
MARYLAND
GAITHERSBURG — Wetco Inc., 7 Fullview Court (301) 216-0142

1-800-361-7345

MEEST-AMERICA INC., 817 Pennsylvania Ave., Linden, N.J. 07036, Tel.: (908) 925-5525, Fax: (908) 925-7898